

MORGENAVISEN Jyllands-Posten

Søndag, 1. maj 1994

MORGENAVISEN JYLLANDS-POSTEN

Gerald Thomas' bizzarre skabelsesberetning

Teater

AF VIGGO SØRENSEN

Kanonhallen, København
THE EMPIRE OF HALF
TRUTHS

Koncept og instruktion: Gerald
Thomas. Produktion: Opera Seca
Sidste del af B.E.A.S.T.-TRILOGI
opføres 2. og 3. maj

■ »Gud er tilbage - er det ikke forunderligt,« hedder det til slut i "The Empire of Half Truths", som udgør anden del af Gerald Thomas & Opera Seca's "B.E.A.S.T.-Trilogi", der i Kanonhallen i København indledes med den vilde incestuøse tvekamp i "The Flash and Crash Days".

Og endnu vildere blev det i "The Empire of Half Truths", så følsomme sjæle med sarte nerver på forhånd kan have betænkeligheder ved at overvære trilogiens sidste del, "UnGlauber", som mandag og tirsdag slutter gæstespillet af dette højst originale, brasilianske ensemble under ledelse af en af tidens nyskabende, amerikanske sceneinstruktører.

Kontroversiel

Gerald Thomas er i forvejen kendt for sine oftest kontroversielt eksperimenterende iscenesættelser på etablerede teater- og operascener i USA og Europa. På Opera Seca (den tørre opera) kan han imidlertid give sig helt i sine excessers vold, idet indholdet i litterær forstand her alene synes bestemt af de videst mulige rammer for de rent sceniske effekters udfoldelse.

Når der endelige tales - og det gøres der også i "The Empire of Half

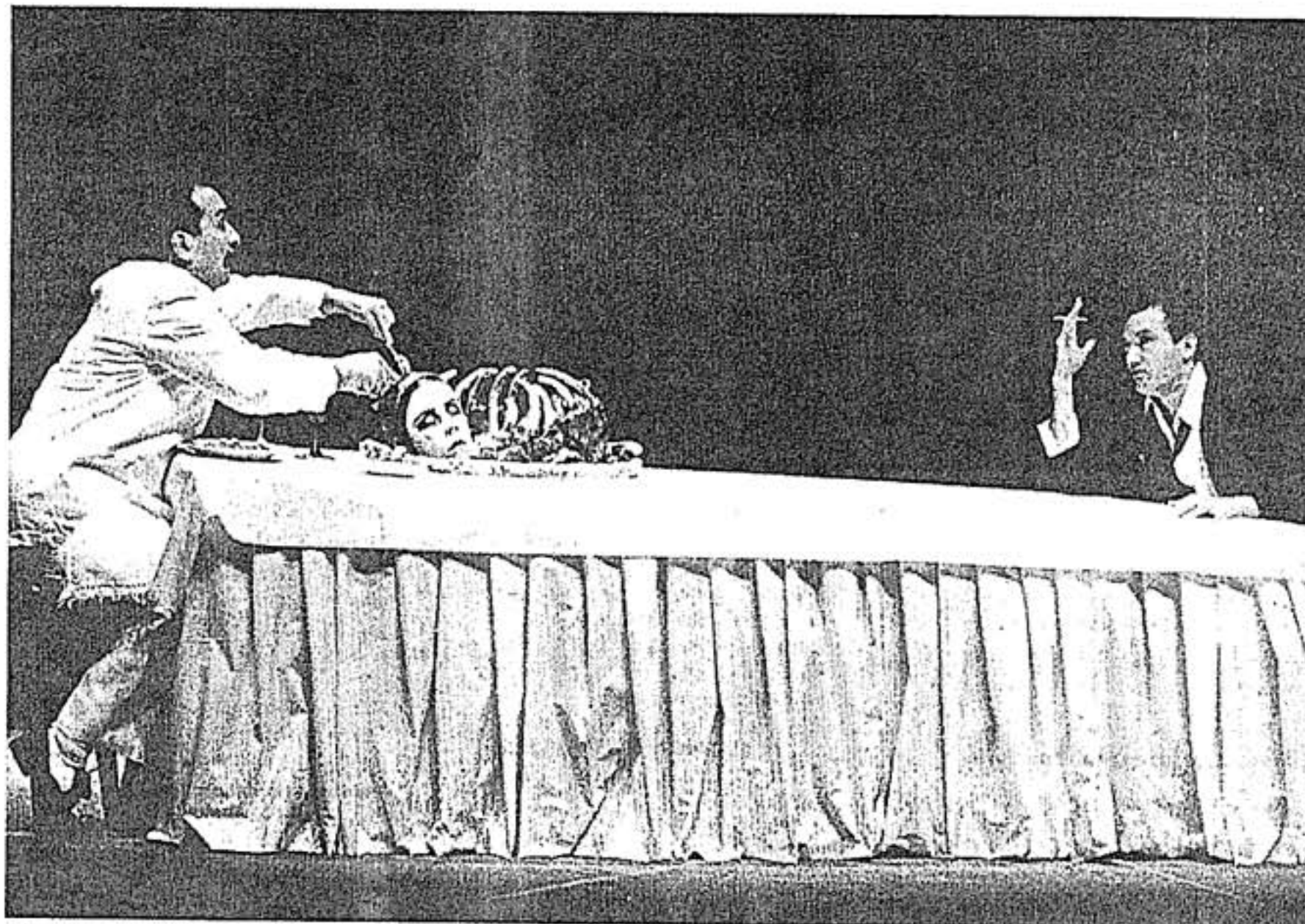

Foto: CHRISTINA VOIGT/KANONHALLEN

Scene fra trilogiens 2. del, "The Empire of Half Truths"

Truths" - sker det i en forbistring af fransk, spansk, portugisisk og amerikansk, og da publikum ingen steder kan alle sprog, må det formodes, at den sproglige tilegnelse er underordnet det visuelle helhedsindtryk, som klasker det ene grelle billede efter det andet i synet på tilskuerne.

På tilsvarende vis blandes genrer-

ne og stilarterne, så en stribe groteske comics umiddelbart kan gå over i et indslag af nærmest sakral højtidelighed. Det væsentligste synes hver gang at være pirring af sanserne, hvilket så gøres indtil væmmelse med blodet sprøjtende og nærmest altfortærende kanibalisme.

Når "The Empire of Half Truths" i programmet betegnes som "en ska-

belsesberetning", skal det således tages med det samme forbehold, som titlen antyder, og som også gælder udsagnet til slut om Guds tilbagekomst. Men både "fabulerende" og "psykisk provokerende" er forestillingen unægtelig fra begyndelsen, hvor middagsherren sidder ved nadverbordet og tager rigeligt for sig af kvindehovedet på fadet, mens

hans kæderygende, stangberusede og i det hele taget derangedede bordfælle rabler franske brokker af sig.

Makaber diskussion

Siden blander hovedet på fadet sig i diskussionen, hvorefter den hidtil temmelig klart definerede dramatiske situation går i opløsning og anarkistisk kaos råder med tilsynecomsten af såvel det kollesvingende urmenneske i skindkoftede som den korsfæstede med det åbne sår i mave-regionen, vikingekæmperen såvel som sindbilledet på det evige kvindelige matyrium med menstruationsblodet tværet ud over det meste af kroppen og endelig agenten, som med omhu noterer det hele ned.

Skabelsesberetning og skildring af menneskets udvikling fra kølle til elektronisk notesblok? - scenebilledernes morbiditet er under alle omstændigheder hinsides enhver rationel fortolkning. Derfor kan man fundere over, hvad alle disse udspekulerede på en gang chokerende grinagtige og afskyvækkende effekter i øvrigt skal tjene til udover den omtalte psykiske provokation og så naturligvis selve demonstrationen af fabelagtig artistisk præcision.

Kan lade sig rive med

Gerald Thomas er ikke sådan at blive klog på, ligesom hans "The Empire of Half Truths" næppe heller er til at få forstand af. Men man kan lade sig rive med og vælge at tro på, at sansernes voldførelse er vejen frem for teatrets evindelige konkurrence med de elektroniske medier om publikums gerne hysteriske opmærksomhed.